

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Dubium VI. Quæ forma Consecrationis Eucharistiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

scopo , dicetur l. 6. p. 2. n. 2322.

Q. 84. An materia consecranda admitti possit 460.
sub Canone. Rz. Possev. Dian. Quart. Tamb. de sa-
crif. l. 2. c. 5. § 2. Gob. t. 3. n. 85. Burghab. cent.
2. cas. 28. dicunt posse acceptari sub canone, et
iam usque ad consecrationem, saltem in eo casu,
quo si non consecrarentur hostiae, plures dimi-
tendi essent sine Communione, oblatio enim
mental is, quæ tum fiet, mansabit una moraliter
cum priore : Si tamen uaus tantum homo esset
dimittendus sine Communione, Gob. n. 86. po-
tius suadet dari illi partem ex majori hostia ; sed
de hoc dicetur n. 508.

D U B I U M VI.

Quæ forma consecrationis Eucharistie.

R Esp. Est duplex, una panis, & est hæc : Hoc 461.
est enim corpus meum. Ubi omnia sunt de es-
sentia, præter To enim, cuius omissione est veniale.
Altera vini, & est hæc : Hic est enim calix Sanguinis
mei, novi & æterni testamenti, mysterium fidei, qui
pro vobis & pro multis effundetur in remissionem pec-
atorum. Ubi etiæ verior & communior sit sen-
tentia S. Bonav. Suar. Bellar. & aliorum, contra
S. Th. & Thomist. quod essentialia sint tantum
hæc, Hic est calix Sanguinis mei, (vel, hic est Sanguis
meus, aut eis æquivalentis) graviter tamen pec-
aret, qui aliqua ex reliquis omitteret, vel mu-
taret. Debent autem formæ proferri in perso-
na Christi, formaliter & significative, sive affer-
tive, & non tantum recitativè sive historicè,
licet ea, quæ in Canone præcedunt, dicantur
tantum recitativè seu historicè. V Lay. c. 3. Bon. q.
3. p. 2. Cardin. de Lug. d. 11. f. 5. Vnde resolvet

V 2

I. Va-

» I. **Valida**, sed **illicita** est **consecratio**, 1. Si con-
» secrans dicat: **Hic cibus, hic potus, hic calix,**
» vel hæc res, vel contentum sub his speciebus;
» est **Corpus meum, vel Sanguis meus**, Bon. p. 1. . .
» 2. Si dicat: **Hic calix est novum testamentum,**
» in **Sanguine meo**, ut habet S. Lucas c. 22. 3. Hoc
» est **Corpus meum, quod de Virgine sumpsit**; **hic**
» est **Sanguis meus infiniti valoris**. 4. **Hoc est me-**
» **um Corpus; hic est meus Sanguis, vel hoc est**
» **Sanguis meus, Ratio horum, quia manet idem**
» **sensus, nec sit mutatio substantialis**. Bon. l. 6.

» II. **Invalida** erit **consecratio**, si dicas: **Hic (ad-**
» **verbialiter) est Corpus meum**. Si autem Tò **Hic**
» **ponatur masculinè, pro neutro, valet, et si non**
» **secundum Grammaticam**. Escob. Granadus. :.
» **Hoc Corpus est meum; hic Sanguis meus**, Fag.
» p. 3. c. 6. n. 14. & 15. 3. **Ecce Corpus meum; Ecce**
» **Sanguis meus**. 4. **Hoc sit vel hoc sit Corpus me-**
» **ū, vel hīc ponitur Corpus meū**. 5. **Illud est Cor-**
» **pus meum; ille est Sanguis meus**. 6. **Hæc est sub-**
» **stantia mea; vel hoc est Corpus Christi**. Bon. p. 3.
» 29. n. 33.

A D D E N D A.

462. Q. 85. **Quid præterea sit notandum circa verba**
consecrationis. R. Quandonam forma con-
secrationis censeatur mutari substantialiter vel
accidentaliter tantum, satis intelligitur ex dictis
d. m. 18. & 19. Hic adde seqq.

§. 1.

§. 1. Tō hoc, & tō hic, explicari possunt dupli- 463.
citer, vel ita, ut faciant hunc sensum, hæc res
aut hæc substantia, quæ in fine propositionis
continetur sub his accidentibus, est Corpus,
est Sanguis meus; & ita intelligunt Suarez,
Tann. aliquæ communius: vel pronomina illa
possunt referri ad prædicatum, ita ut faciant
hunc sensum, Hoc Corpus, est Corpus meum;
hic calix est calix Sanguinis mei, ut quando di-
cis, hæc est mea mater, sensus est, hæc mater est
mea mater; & ita intelligunt Maldon. Vsq. alii-
que cum Dicast. d. 3. n. 183., utrique valde pro-
babiliter, absolute autem per tō hoc, intelligi non
debet, hic panis, quia falsum est, quod panis sit
Corpus Christi, aut quod maneat cum Corpore
Christi: Similiter per tō hic, intelligi non debet
hoc loco.

§. 2. Per tō Meum & Mei, intelligi debet 464.
Corpus & Sanguis Christi, in cuius persona lo-
quitur Sacerdos, unde si quis per tō Meum vel
Mei intelligeret tantum suum corpus vel suum
sanguinem Sacerdotis, consecratio esset invali-
da. Gob. t. 1. n. 205.

§. 3. In forma calicis, verba illa, Novi & æter- 465.
ni testamenti, possunt facere duplensem sensum,
nempe, vel quod Sanguis Christi sit confirmatio
testamenti, id est, promissionis, quâ Christus
nobis promisit vitam æternam per suum San-
guinem: vel quod hoc Sacramentum Sanguinis
Christi sit veluti propriè dictum testameatum,
& quasi authenticum instrumentum, quo con-
tinetur ultima voluntas Christi, destinantis nos
ad æternam hæreditatem, Suar. d. 59. & 60, s. 1.
Gob. t. 3. n. 77.

466. Q. 86. Quid agendum sit in variis dubiis circa prolationem forma. R. Videri debent dicta à n. 223. usque ad 233.
467. Q. 87. Quid facere debeat Sacerdos, qui in Missa sit dubius vel perplexus. R. De hoc dicetur l. 6. p. 2. à n. 533.
468. Q. 88. Quid specialiter sit addendum de scrupulis in hac materia. R. De his dicetur l. 6. p. 2. à n. 199.

D U B I U M VII.

Quamdiu Christus maneat in Eucharistia.

469. **R** Esp. Manet sub speciebus etiam divisus, & sub quavis earum minima parte, donec antea earum fiat mutatio, ut consueta substantia panis & vini corrumperetur. Ita communegram S. Thom. Et est certum. Unde resolues
- as I. Gratia datur in prima mandatione, etiam primæ partis; cum sit totum Sacramentum; manducatio autem, dicitur trajeccio ex ore versus stomachum, et si alii dicant gratiam secundum primum dari, cum pars aliqua est in stomachum recepta. Dian. p. 3. t. 6. misc. R. 96. ex Henr. Sylv. & Fag. Item Lug. d. 12. f. 9.
- as II. Species non sunt retinendæ in ore tamdiu, donec penitus pereant: quis tunc non manducaretur Christus: nec gratia Sacramenti conferretur. Utique, si moriaris, dum hostia adhuc est in ore. Dian. l. c. contra Becc. cap. 22. sv. Bon. d. 3. q. 5. p. 2. n. 2.
- as III. Si quis partem vini vel hostiæ sumpsisset in indispositus, & deinde se disponeret, acciperet adhuc